

mogoče aritmetično preveriti, v katerem so navedeni zapadli zneski, ki morajo biti v skladu s pogodbo plačani, zneski, ki jih kje tožeča oziroma tožena stranka plačala, zapadli zneski, ki morajo biti plačani, določeni brez upoštevanja ničnega pogodbenega pogoja, in znesek razlike med temi zneski, poleg tega pa mora biti kot skupni znesek naveden dolg, ki ga ima stranka v postopku, ki je kot potrošnik sklenila kreditno pogodbo iz prvega vprašanja, do kreditne ustanove ali pa morebitni znesek presežnega plačila, medtem ko druga stranka v drugem postopku, ki ni sklenila kreditne pogodbe kot potrošnik ali ki je v istem obdobju kot potrošnik sklenila kreditno pogodbo druge vrste kot je opisana zgoraj, ni dolžna vložiti pisanja s tako predpisano vsebino

3. Ali je treba določbe prava Unije, ki so navedene v prvem vprašanju, razlagati tako, da kršitev teh določb zaradi določitve dodatnih zahtev, ki so bile prej navedene (v prvem in drugem vprašanju), hkrati pomeni kršitev členov 20, 21 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2012, C 362, str. 2), glede na to, da je treba (deloma tudi pri prvem in drugem vprašanju) upoštevati tudi, da morajo v skladu s sodbama Sodišča z dne 5. decembra 2000, Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663), točka 23 in z dne 10. maja 2012, Duomo Gpa in drugi (od C-357/10 do C-359/10, EU:C:2012:283), točka 28 ter sklepom z dne 3. julija 2014, Tudoran (C-92/14, EU:C:2014:2051), točka 39 sodišča držav članic uporabiti pravo Unije na področju varstva potrošnikov tudi v položajih, ki niso čezmejni, in ki so torej popolnoma notranji ali pa je treba zgolj zato, ker so kreditne pogodbe iz prvega vprašanja za predhodno odločanje „kreditne pogodbe z valutno klavzulo“, šteti, da gre za čezmejno zadevo?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15 zvezek 2, str. 288).

⁽²⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL 2008, L 133, str. 66).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo 14. Septembra 2016 Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija)– A.S. proti Republiki Sloveniji

(Zadeva C-490/16)

(2016/C 419/44)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitevno sodišče

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A.S.

Tožena stranka: Republika Slovenija

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali se sodno varstvo po členu 27 Uredbe št. 604/2013 nanaša tudi na razlago pogojev iz merila po členu 13(1), ko gre za odločitve, da država članica ne bo obravnavala vloge za mednarodno zaščito, druga država članica pa je odgovornost za obravnavanje prosilčeve prošnje na isti podlagi že sprejela, in ko prosilec temu nasprotuje?
- 2) Ali je treba razlagati pogoj nepravilnega prehoda po členu 13(1) Uredbe št. 604/2013 uredbe samostojno in avtonomno, ali pa v povezavi z 2. točko 3. člena Direktive 2008/115 o vračanju in s členom 5 Zakonika o schengenskih mejah, ki definirajo nezakonit prehod meje in je takšno razlago treba uporabiti pri členu 13(1) Uredbe št. 604/2013?
- 3) Ali je treba glede na odgovor na drugo vprašanje, pojem nepravilni prehod po členu 13(1) Uredbe št. 604/2013 v okoliščinah tega primera razlagati tako, da ne gre za nepravilen prehod meje, kadar je s strani države članice oblastno organiziran prehod meje z namenom tranzita v drugo državo članico EU?

- 4) V primeru, da je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen, ali je treba posledično člen 13(1) Uredbe št. 604/2013 razlagati tako, da prepreči vrnitev državljana tretje države v državo, kjer je najprej vstopil v območje EU?
 - 5) Ali je treba člen 27 Uredbe št. 604/2013 razlagati tako, da roki iz členov 13(1) in 29(2) ne tečejo, kadar vlagatelj izkoristi pravico do sodnega varstva, še posebej, kadar ta vključuje tudi vprašanje za predhodno odločanje, ali kadar nacionalno sodišče čaka na odgovor Sodišča EU na tako vprašanje, ki je bilo postavljeno v drugem primeru? Podrejeno, ali bi v takšnem primeru roki tekli, vendar pa odgovorna država članica ne bi imela pravice zavrniti sprejema?
-